

Ruta Granados 9 · CAMPS ELISIS

Ricard Viñes havia vingut amb més assiduïtat a la ciutat i, finalment, el 17 de maig de **1911**, per les Festes de maig, va poder coincidir amb Granados a Lleida, tal com s'havien promès a París mentre estudiaven. La premsa de l'època ens explica que van ser nombrosos els actes públics i les mostres de reconeixement però, sens dubte, **el més destacat fou el concert que van oferir plegats al Teatre dels Camps Elisis**. El repertori incloïa peces a 4 mans i, a la part central, Granados va interpretar fragments de "Goyescas" entre els que cal destacar "El fandango del candil", dedicat precisament a Viñes. També va tocar la jove violinista Anita Pinet acompanyada al piano per Amali Prim.

L'èxit de la visita va fer que els dos músics es proposessin tornar de nou el 1912 però Granados, malalt, no va poder venir tot i que estava anunciat al cartell de la Festa Major! A més de Ricard Viñes, també va tocar el guitarrista Emili Pujol (vegeu QR – IEI) que es trobava casualment a Lleida.

No serà fins el 1915 que Granados va tornar a Lleida per darrera vegada... (vegeu QR – La Diputació).

PROGRAMA

I PARTE

I.-Variaciones sobre un tema
de Beethoven SAINT-SAËNS

II.-Sonata en do menor BEETHOVEN

III.-Bourrée d' Auvergne CH. DE BÉRIOT

II PARTE

GOYESCAS E. GRANADOS

I.-Requiebros

II.-Coloquio en la reja

III.-Quejas, ó la Maja y el ruiseñor

IV.-El Fandango de Candil
(DEDICADO Á RICARDO VIÑES)

III PARTE

I.-Adaggio de Concerto MAX-BRUCH

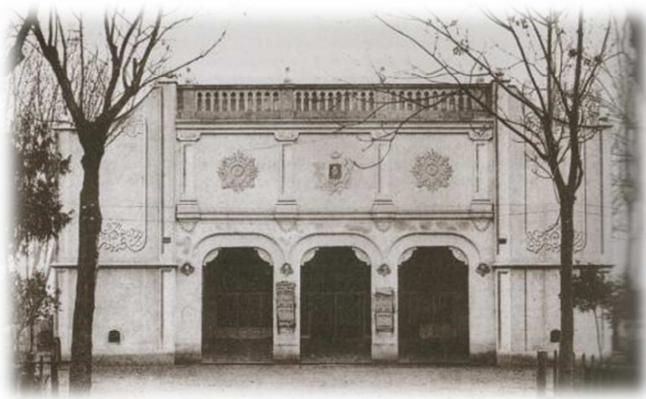
II.-Scherzo-tarantelle WIENIAISKI

III.-Le Rouet d' Omphale SAINT-SAËNS

IV.-España E. CHABRIER

PIANOS ORTIZ Y CUSSÓ

NOTA.-No se permitirá el acceso al Teatro durante la ejecución de cualquiera de las obras que figuran en el Programa.

L'antic Teatre dels Camps Elisis

Cartell de la Festa Major de 1912 on s'anuncia el concert de Viñes i Granados... que finalment no va poder ser

LA MÚSICA PER A PIANO DE GRANADOS

Enric Granados era un extraordinari pianista i un gran improvisador. Va compondre més de 300 partitures per a aquest instrument amb brillants peces de concert, obres pedagògiques i algunes transcripcions (per exemple d'Scarlati). Cal destacar:

- 1892 – 1900 “**Danzas españolas**”, recull de 12 peces d'estil més clàssic, molt conegudes i que li van donar un reconeixement de músics tan importants com Saint-Saëns, Massenet, Grieg o K'ui. Destaquen les núm. 2 (“Oriental”), la 4 (“Villanesca”), la 5 (“Andaluza”) o la 6 (“Rondalla aragonesa”).
- 1895 ca. – “**Valses poéticos**”
- 1904 – “**Allegro de concierto**”, dedicada a Malats, és una virtuosa partitura amb què va guanyar, a Madrid, un polèmic premi de composició d'una obra obligada per a concursos de piano.
- 1904 – “**Escenas románticas**”
- 1911 – “**Goyescas**”, sens dubte l'obra principal de Granados. Es tracta de dos quaderns amb el títol “Los majos enamorados” inspirats en l'obra del pintor Francisco de Goya. Són 7 obres, de les quals podem destacar “La maja i el ruiseñor” i “El pelele”.

Diploma de la ciutat de Lleida a Enric Granados, obra de Baldomer Gili i Roig el 1911.

Granados a la Seu Vella el 1911

La tècnica del **pedal** és un dels recursos tècnics en què més va innovar Granados. Va desenvolupar un seguit de símbols de gran precisió per a les seves partitures, mai utilitzats abans i, fins i tot, va escriure diversos tractats sobre el seu ús.

Precisament, la sonoritat tan especial de la música de Granados rau en l'ús subtil del pedal per tal de trobar un equilibri entre les ressonàncies harmòniques sense que això afecti la melodia.